

Kuningapaar ja teised

"Don Carlo" külalissolistid Estonia Teatris

shk Palm on koll!

PILLE PALM

Reedene ja eilne "Don Carlo" etendused olid rõõmustavad mitmes suhtes. Seetõttu, et esines viis külalist, ja ka seetõttu, et mõlemal korral oli saal pilgeni täis. Küllaltki palju oli vene keelt kõnelevat publikut ja on suurepärase, et nad on taas Estoniat üles leidmas. Muidugi olid seekordseks magnetiks Moskva solistid.

Moskva kooliga on ju ka praegune Müncheni Riigiteatri solist **Leonid Savitski**, kelle aga eestlannast abikaasa Sirje meelitas vahepeal Eestisse ja kaheksa hooaega võis Leonid Savitski sametist bassi kuulda Estonia trupis.

Saksamaal oldud kuue aasta-ga on Leonid Savitski häääl muutunud võimsamaks, aga õnneks ei ole see tulnud tema kauni tämbri arvelt. Kuningas Filipp II oli Savitski esituses väärikas, tõsine, aga seesmiselt kannatav. Kuninga eneseuhkus lubas tunnetel valla pääseda ainult ükski olles ja Filipp II kuulus suur aaria oligi kõige emotsionaalsem osa Savitski rollilahenduses. Kogu partii oli kõrgtasemel ja jääb vaid oodata Savitski järgmist

esinemist, mis kuuldavasti saab olema paari kuu möödudes. Siis on plaanis Zaccaria osa "Nabucco".

Kuninganna Elisabettana hiilgas **Marina Meštšerjakova**. Kahtlemata suure tulevikuga lauljanna, kes Estonia laval oma uusi rolle on katsetamas. Elisabetta osaga tuli ta välja umbes aasta tagasi ja tema roll oligi ülejäänud Moskva solistidega võrreldes terviklikum. Marina Meštšerjakoval on imekaunis *piano* ja kõrgregister, aga lõivu maksab ta vene laulukoolile madala registri tüüpiliste kõritoonidega. Eriti oli neid reedese etenduse viimases pildis, kus Elisabettal on laulda üks ooperiliteratuuri kõige raskemaid aariaid. Siiski tundub, et see **kõri, lõua ja kaelalihaste tasakaalust väljas pingebalanss** on parandatav. Vähemalt praegu veel. Tooni ühtlust lisandub aga iga osa ja iga etendusega.

Kolm noort moskvalastest solisti näitasid rohkem seda, mis neist saada võiks, kui seda, mida nad juba on. Hääleliselt oli ühtlasem tenor **Mihhail Agafonov** ja tema esitusmaneer on igati verdilik. Agafonovi hääles on küllalt palju metalli, õnneks aga

mitte liiga palju teravust ja värvid tema hääles tunduvad eri metallide peegeldustena.

Mezzosopran **Jekaterina Melnikoval** on vägev häälemaaterjal, suur ja mahukas, aga mõnes kohas tundus liiga raskepärane (Saratseeni laul). Tema Eboli oli väga meeleoluderikas – oli lõbusust, armukadedust, võimukust, kättemaksuiva, kannatusi. Emotsionaalsest ja mängulisest küljest oli roll suurepärase, vokaalselt kummitavad hääle ebaühtlus, intonatsiooniprobleemid ja samuti need kuri-kuulsad kõritoonid.

Bariton **Igor Tarassov** oli teisel etendusel tunduvalt kindlam. Oma täit sisu laskis ta aimata Rodrigo osa viimases pildis – duett don Carloga ja Rodrigo surmastseen olid nii vokaalselt kui ka sisuliselt sügavamalt tunnetatud ja seega ka nauditavad. Igor Tarassov on mehise olekuga intelligentne laulja ja rolli küpsedes võib loota väärikat tulemust.

Külalissolistide vool Estoniasse aga jätkub ja kahel eeloleval "Nabucco" etendusel laulab Abigaille'i partiid bulgaarlanna Galia Gortcheva Sofia Ooperist.